

Opinia
o ustawie o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym,
ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej
oraz ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami
(druk nr 886)

I. Cel i przedmiot ustawy

Opiniowana ustawa ma na celu przyspieszenie procedury uchwalania planów zagospodarowania przestrzennego.

Ma to zostać osiągnięte poprzez m. in.:

- 1) jednoczesne wykonywanie niektórych czynności związanych z sporządzeniem studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy oraz planu miejscowego, które dotychczas należało wykonać w określonej kolejności;
- 2) skrócenie terminów na dokonanie poszczególnych czynności;
- 3) wprowadzenie wymogu nienaruszania przez plan miejscowy ustaleń studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy w miejsce dotychczasowego wymogu zgodności.

Ponadto ustawa wprowadza obowiązek sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenów zamkniętych ustalanych przez ministra właściwego do spraw transportu oraz doprecyzowuje parametry zabudowy określone w planie miejscowym.

Ustawa wejdzie w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia.

II. Przebieg prac legislacyjnych

Projekt ustawy (druk sejmowy nr 812), pochodzący z przedłożenia sejmowej Komisji Nadzwyczajnej "Przyjazne Państwo" do spraw związanych z ograniczeniem

biurokracji, stanowił przedmiot prac sejmowych Komisji Infrastruktury oraz Komisji Samorządu Terytorialnego i Polityki Regionalnej. Komisje wprowadziły do projektu szereg poprawek polegających m.in. na:

- zwolnieniu od obowiązku sporządzania miejscowego planu dla terenów zamkniętych z wyłączeniem terenów zamkniętych ustalanych przez ministra właściwego do spraw transportu;

- przywrócono obowiązek uzgadniania planów miejscowych z zarządem województwa i z wojewodą;

- skrócono terminy wyłożenia projektu studium i publikacji na stronach internetowych urzędu gminy (druk sejmowy nr 3029).

Sejm uchwalił ustawę na 67. posiedzeniu w dniu 20 maja 2010 r. w brzmieniu zaproponowanym przez komisje.

III. Uwagi szczegółowe

W art. 2 ustawa nowelizuje ustawę o Państwowej Inspekcji Sanitarnej poprzez przyznanie Państwowej Inspekcji Sanitarnej kompetencji w zakresie opiniowania, a nie uzgadniania, projektów planów zagospodarowania przestrzennego województwa, miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy.

Przepis ten nie jest skorelowany z przepisami ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w brzmieniu nadanym opiniowaną ustawą. Przepis będzie materialną podstawą do wydania opinii o projektach planów lub studium. Tymczasem art. 11, art. 17 oraz art. 41 nie określają, w którym etapie postępowania należy wystąpić o uzyskanie tych opinii. Wymienione przepisy są sformułowane w sposób uwzględniający obowiązek uzgodnienia projektu planu lub studium, i nie można ich zastosować do wydania opinii.

Ta niespójność przepisów jest chyba wynikiem błędu ustawodawcy. W projekcie komisji "Przyjazne Państwo" projekty planów zagospodarowania przestrzennego i studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miały być opiniowane przez Państwową Inspekcję Sanitarną, co wiązało się z koniecznością dostosowania przepisów ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej. W toku prac w Sejmie, jak się wydaje, odstąpiono od tego założenia.

Uznanie, że brzmienie art. 2 jest niedopatrzeniem ustawodawcy rodzi konieczność wprowadzenia następujących poprawek:

- 1) w tytule skreśla się wyrazy ", ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej";
- 2) skreśla się art. 2.

Michał Gil

legislator